

על אלו מזומין

בז'ור נקבה בלבד הוא דמספקא.
ופלוגתייהו בעניין אחר הוא וכדמפרש:

אם הוא מטיל מים במקום זכורות, דכווי
עלמא לא פליגי דז'ור הוא, וקדוש. כי פליגי
במטיל מים במקום נקבות.

מר, חכמים סוברים: האי טומטום ספק זכר
הוא, דחיישיןן שמא נחפהה זכורות, שנכפל
גידו מבפנים והגיע למקום נקבות, ולכן
הוא מוציאים מים ממש.

ומר, רבי שמעון סבר: לא חיישיןן שמא
נחפהה, דודאי נקבה הוא כיוון שמוסיאה מים
במקום נקבות⁽³⁸⁾.

ורבי שמעון בן יהודה סבירא ליה: כי הא
דחויה רבי אילעאי טומטום בהחמה, מטיל
מים במקום נקבות, חולין, ואני קדוש
ביבורה⁽³⁹⁾.

תהי בה רבי יוחנן בהוראה זו של רבי
איילאי. מאן הוא דלא חש לא לתנא קמא ולא
לרבי ישמעאל, דאמרו במתניתין טומטום
אני נשחת לא במקדש ולא במדינה דספק
הוא. שאף רבי ישמעאל לא פליג אתנא קמא
אלא באנדרוגינוס אבל בטומטום מודה
دسפק הוא. ועל כרחך במטיל מים במקום
נקבות הוא, ואילו רבי אילעאי אמר שודאי
נקבה הוא ואני בו קדושה כלל.

ומקשין: ולימא רבי יוחנן גמי "מאן דלא
חש לרבען בתרא"י" דמתניתין. שאף הם

לימה דין טומטום اي הוи בריה בפני עצמה
בתנאי:

דתניא: רבי אילעאי אומר משום רבי
ישמעאל: אנדרוגינוס בכור הוא ומומו עמו.

וחכמים אומרים: אין קדושה חלה עליו,
בריה הוא. אבל בטומטום לא פליגי דספק
הוא.

רבי שמעון בן יהודה אומר משום רבי
שמעוני: הרי הוא אומר בבכו"ר "זוכר". וכל
מקום שנאמר "זוכר", אין אלא להוציא
טומטום ואנדרוגינוס, בטומטום נמי בריה
הוא. ואין קדושה חלה עליו.

ואם כן אשכחנה תנאי דפליגי אי טומטום
הוי בריה או לא.

ובci תימא סמי מיבן טומטום. אם כן רבי
שמעון בן יהודה, היינו רבנן. ובמאי פליגי?
אלא, לאו, טומטום איכא ביןיהם.

דתנא קמא [חכמים] סבר: אין קדושה חלה
עליו — אנדרוגינוס בלבד. אבל טומטום
ספקא הוא, וקדוש מספיקא.

מב-ב ואתא רבי שמעון בן יהודה למימר:
טומטום בריה הוא ולא קדוש.

וזהcin: לא, דכווי עלמא טומטום בבריה לא
מספיקא, דודאי אינו בריה בפני עצמה, אלא

שאף לדברי רבי שמעון, הטומטום לעולם אינו
בריה אלא לפיעמים הוא זכר ולפיעמים נקבה].

39. אך רבי אילעאי הוא אמורא, ואני רבי

38. והוא אמר רב חסדא שטומטום לדברי הכל
ספק הוא, מיירי מטיל מים במקום נקבות
ואליבא דחכמים [עיין תוו]. ועיקר בא להשמענו
שטומטום לא בריה הוא, וזה לדברי הכל הוא,